

миханическы нѣща, што доде и вз Пекинѣ, пяр-
 вый-атѣ градъ на Сїна, на хиладо и шестьсотанъ
 години по Хрїста, гдѣто доби покровителство-то
 на царь-атѣ, и прїе дозволенїе да живѣе тамъ. Той
 дарѣва на царь-атѣ двѣ иконы, една-та съ образъ
 Исуса Хрїста, а дрѣга-та на Богородица, кои-то
 прїе царь-атѣ, и ги тѣри вз палаты-те, си на едно
 високо мѣсто за честь, и съ тѣжика средства на-
 прави, тѣ привѣди вз вѣрѣ-тѣ Хрїстовѣ много
 Сїнцы, а наипаче мнозина отъ голѣмци-те палат-
 ны. Той зѣ тѣжика честь отъ царь-атѣ, што
 да прави и церкви. Тѣка са утемли Хрїстіан-
 ство-то вз Сїнѣ, и пораста попеременно чрезъ у-
 сердно-то дѣйствїе на Исхити-те! За тока кѣто
 са набѣиха и дрѣги-те чинове на монаси-те, вѣд-
 снахаса, за да са умѣсатъ и тїи отъ плод-атѣ на
 благочестїе-то, а наипаче Домїникани-те; и тол-
 лова благопоспеша Хрїстіанство-то вз таѣ стѣр-
 нѣ, што мнозина отъ генерали-те и тѣлохрани-
 тели-те царскы ставаха за примѣръ на дрѣгы-те.
 Написаха и много книги на Сїнскїй ѣзыкъ, за
 истребленїе-то на идолопоклонство-то, и распрати-
 ха по сичко-то царство. Но или отъ ненависть,
 или зашто употребиха Бурпейски-те монаси оби-
 кновеный-атѣ си способъ, Вѣзи-те и нѣкои отъ чи-
 новници-те, кѣто са незадоволиха, повдигнаха кѣ-
 дѣ край-атѣ на седемнадесато-то столѣтїе голѣмо
 гоненїе противъ Исхити-те, и противъ сичко-то Сїн-
 ско Хрїстіанство; и едѣмъ можаха новопостави-
 ни-те свѣщеници, тѣ утѣложиха гоненїе-то, и Хрї-